

РЕШЕНИЕ № 7339

София, 19.07.2002

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Петчленен състав, в съдебно заседание на двадесет и осми юни две хиляди и втора година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕКАТЕРИНА ГРЪНЧАРОВА

ЧЛЕНОВЕ: АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ, ВЕСЕЛИНА КЪЛОВА, МИЛКА ПАНЧЕВА, ВАНЯ АНЧЕВА

при секретар Мадлен Дукова и с участието на прокурора Иван Лулчев изслуша докладваното от съдията МИЛКА ПАНЧЕВА по адм. дело № 3362 / 2002.

Производството е по чл.33, ал.1 от ЗВАС.

С Решение № 1824/ 26.02.2002 год., постановено по адм.д. № 6242/ 2001 год. тричленен състав при Върховен административен съд е отхвърлил жалбата на Кирил Димитров Караиванов срещу мълчаливия отказ на министъра на икономиката за предоставяне достъп до обществена информация.

Срещу това решение е подадена чрез пълномощник касационна жалба от Кирил Димитров Караиванов с молба да бъде отменено. Според разпоредбата на чл.13, ал.2, т.1 от ЗДОИ достъпът до обществена информация може да бъде ограничен по усмотрение на задължения по закона субект в условията на оперативна самостоятелност. В общия случай достъпът до такава информация е свободен. Съдът в случая в нарушение на закона е приел, че достъпът правилно е отказан. Моли обжалваното решение да бъде отменено и спорът да бъде решен по същество, като бъде отменен отказа на министъра на икономиката досежно процесното искане.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и с пълномощник, поддържа жалбата и моли да бъде уважена. Представя писмена защита.

Ответникът министър на икономиката, редовно призован, се представлява от юрисконсулт, който моли жалбата да бъде отхвърлена. Жалбоподателят е уточнил, че са му представени копия от двата документа, т.е. искат се само останалите документи-мнения, препоръки, становища и др. Оперативна самостоятелност може да се упражни не само при действие, а и при бездействие.

Представителят на Върховна административна прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а решението за правилно. Не се касае за ограничение на достъпа до обществена информация, а за информация, свързана с оперативната подготовка на акта на министъра и тя няма самостоятелно значение.

Върховният административен съд прецени оплакванията, изложени в жалбата, обсъди събраните по делото писмени доказателства и намира касационната

жалба за процесуално допустима, а по същество за неоснователна по следните съображения:

Съдът е възприел и разгледал предмета на жалбата така, както е уточнено устно от жалбоподателя в съдебно заседание - мълчалив отказ на министъра на икономиката да му представи исканата документация в т.2 по заявлението от 01.06.2001 год.

В касационната жалба се релевира като оплакване допуснато от съда нарушение на материалния закон. Административният орган е длъжен да се произнесе с мотивиран административен акт при упражняване на оперативна самостоятелност, преценявайки конкретно фактите. Непроизнасянето в срок представлява съществено нарушение на процесуалния закон, а съдебното решение не може да замести административния акт, тъй като би се намесил в сферата на целесъобразността.

Настоящият състав намира теоритичните съждения на жалбоподателя за правилни. Те обаче не са съобразени с конкретната фактическа обстановка по спора и със събраните по делото доказателства. Установените от съда правнорелевантни факти сочат за неоснователност на касационните възражения.

Видно от приложеното по делото писмо № 94-К-72/ 18.06.2001 год., подписано от зам.министър на икономиката, на жалбоподателя са предоставени на хартиен носител предложението за разрешаване сключването на договор за кредит между "Булбанк" АД, клон Г.Оряховица и "Брилянт" ЕООД с.Крушето и предложението на министъра на промишлеността за сключването на договора. Този факт не се оспорва от жалбоподателя.

Съдът е приел за безспорно изявлението на процесуалния представител на министъра, че друго разрешение, освен това от 01.07.1998 год. не е издавано, което обуславя наличието на предположение в искането на Кирил Караиванов за предоставяне и на други разрешения и договори. Жалбоподателят не е оборил този извод на съда с цитиране на точно определени документи, съдържащи информация , достъпът до която не му е предоставен от административния орган.

Разпоредбата на чл.2, ал.1 от ЗДОИ определя понятието "обществена информация" като "всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти". В закона са разграничени два вида обществена информация - официална и служебна. Официална е онази информация, която се съдържа в актовете на държавни и общински органи, издавани в изпълнение на техните законово установени правомощия - чл.10 от ЗДОИ. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация и по повод дейността на органите и на техните администрации - чл.11 от ЗДОИ.

В случая се иска достъп до служебна обществена информация, като според чл.13, ал.1 от ЗДОИ достъпът до същата тази информация е свободен и се осъществява по реда на този закон.

Съгласно чл.25, ал.1, т.2 от ЗДОИ - заявлението за предоставяне на достъп до обществена информация следва да съдържа описание на исканата информация. Правилно е прието в мотивите на обжалваното решение, че не може да се вмени в задължение на административния орган да предостави достъп до информация, за която не е установено по категоричен начин, че съществува. В касационната жалба също не е конкретизирано каква информация се отказва.

Тричленният състав не е излязъл извън рамките на контролно-отменителната функция, която осъществява при преценка законосъобразността на мълчалив отказ на административния орган. Общо формулираното искане на жалбоподателя за предоставяне становищата на различни дирекции, мнения, препоръки, консултации и др. е изтъкнато правилно от съда, че всъщност касае документи, съдържащи информация относно оперативната подготовка за издаване на един акт, който акт в завършения си вид е предоставен на жалбоподателя от самия административен орган.

По изложените съображения не са налице касационни основания за отмяна на съдебния акт по чл.218б, ал.1, б."в" от ГПК във връзка с чл.11 от ЗВАС.

Решението на тричленния състав е правилно, постановено в съответствие с материалния закон и при спазване на процесуалните правила.

Водим от горното и на основание чл.40, ал.1 от ЗВАС, Върховният административен съд, 5-членен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ № 1824/ 26.02.2002 год., постановено по адм.д. № 6242/ 2001 год. на тричленен състав при Върховен административен съд.

Решението е окончателно.

Вярно с оригинала,

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Екатерина Грънчарова

ЧЛЕНОВЕ: /п/ Александър Еленков, /п/ Веселина Кълова, /п/ Милка Панчева,
/п/ Ваня Анчева